

Magyartés: város ez a falu?

Bódiné Pajkos Ibolya a polgármesteri hivatalban dolgozik. Naponta ingázik a két település (városrész) között. Érthető, ha először is a közlekedésről beszél.

– A helybélieknek problémát okoz az, hogy buszjáratot vettek ki a közlekedésből, egy estit, ami elsősorban a fiatalokat érintett rosszul. 19.28-kor indult. Most kérelmezzük, mert már attól is el vannak zárva, hogy bejárjanak szórakozni a városba. Azzal a busszal be tudtak vásárolni az emberek. Még a gyógyszertárt is elérhették.

– *Magyartésen milyen szórakozási lehetőség van?*

– Semmi. A mozi megszűnt, a kultúrházban sincs semmi. Pedig van könyvtár, csak nem üzemelteti senki. Posta nincs, maradt az orvosi rendelő, egy bolt és a kocsmá. Semmi más. Se óvoda, pedig lenne néhány baba. Gyerekorvos sincs. Ha az idős emberek kihálnak, meghal a falu is. Nem marad ott senki. Szép hely lenne, de teljesen elzárt. Különösen télen. Akkor csak azt az utat takarítják le a hótól, amin a busz jár.

– *Hogyan élnek itt az emberek?*

– Megélhetési gondjaik vannak, alkalmi munkát sem nagyon tudnak vállalni, mert még az sincs. Van föld, de számukra nehéz a megmunkálása, azok is elgázostak. Az is, amit a téesztől visszakaptak, nem művelik, mert nem mérték ki nekik. Közlekedésben rossz az, hogy nincsenek megfelelő útjaink. Ígéret van rá, hogy még a temetőhöz vezető utat is elkészítik.

– *Fárasztó lehet naponta bejárni...*

– Nagyon régóta csinálom. Megszoktam már. A hetvenes években bent laktunk Szentesen, amikor

édesanyám beteg lett, akkor vetünk itt lakást. Őt ápolom. Amíg a szüleim élnek, addig kint is maradunk. Már vannak felnőtt gyerekeim is, és van egy kiskorú lányom is. A nagyobbik lányom fogtechnikus, ő most gyesen van, ott vettek Magyartésen házat. Fóliáznak, földjük van. A középső lányom is dolgozik már, de még velünk él, a kicsi bejár a városi iskolába.

Egyetlen Magyartésről szóló riport sem lenne teljes a „Vegások” nélkül. Hallhattuk többektől is, színt vittek a település életébe. Mikortól is? Korom Pál, a Vega Csermek és Ifjúsági Szövetség vezetője arról beszél, hogy még '91-ben megszületett a javaslat az önkormányzat felé. Közben rátaláltak a magyartési volt polgármesteri hivatalra. A gazdátlan épületben áldatlan állapotok fogadták a társaságot, a melléképületek összedőlve, a nagyterem mennyezete már majdnem beomlott.

– A tervek '94-ben készültek el, az év nyarán elkezdtek a munkát.

Az első csoport egy szociológiai tábor volt, ők takarították. Amellett feldolgozták Magyartés történetét. Munkával, anyaggal 4,3 millió forint körüli költséget számoltunk össze, készpénzben 300 ezerbe került az egész. Volt, amikor egy időben 60-70 középiskolás, főiskolás, szülő dolgozott ott. Középszáz cég segítette a munkánkat. Úgy érzem, nem volt fölösleges a támogatás. Hat év alatt közel négyezer gyerek fordult meg a táborban. Tavasszal és ősszel az erdei iskolák működnek.

– *A helyi lakosság hogyan fogadta a tábort?*

– Amikor elkezdtünk dolgozni, sokan segítettek, olykor az egész család. Akadtak olyanok, akik idegenkedve néztek ránk. A szociológiai tábor azután teljesen helyreállította az egészséget. Akkor házról házra jártak a fiatalok. Azt mondták az emberek, végre van egy kis élet a faluban.

Lovas József
(Fotó: Vidovics)

Magyartés. A falu, amely mára városrész lett. Hogy jobb, avagy rosszabbá vált ezzel az ott élők helyzete? Egyértelműen nem lehet eldönteni. Dr. Dóczy Margit, Szent-Magyartés képviselője természetesen elismeri a település polgárainak jogos kérését például az utakkal kapcsolatban. Mint mondja, anyagiak hiányában eddig nem tudták kiépíttetni a temetőhöz vezető utat sem. Az is gond, hogy nincs óvodája, iskolája a városrésznek. Nagytökén, ahol jegyző, teljes kihasználtsággal működik az óvoda.

Azt mondja, a volt magyartési iskola épületével munkahelyteremtő terveik vannak. Aztán ott van, mint púp a háton a még betöltetlen orvosi körzet kérdése. „Meg kell pályáztatni. Magyartésen van orvosi rendelő, hetente két alkalommal kereshették fel az emberek. Mi a megoldás? Talán a körjárat” – mondja a képviselő asszony, majd még hozzát teszi: – A kérdés az, ki fogja fölállalni?